

Ion Creangă

POVESTI

Ilustrații de Dionis Spătaru

DOXOLOGIA
Iași, 2015

CAPRA CU TREI IEZI

ra odată o capră care avea trei iezi. Iedul cel mare și cu cel mijlociu dau prin băț de obraznici ce erau, iară cel mic era harnic și cuminte. Vorba ceea: Sunt cinci degete la o mână și nu samănă toate unul cu altele.

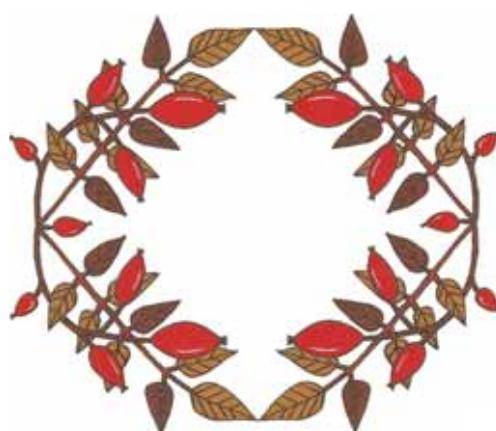
Într-o zi, capra cheamă iezii de pe afară și le zice:

– Dragii mamei copilași, eu mă duc în pădure, ca să mai aduc ceva de ale mâncării. Dar voi încuietă ușa după mine, ascultați unul de altul și să nu cumva să deschideți până ce nu-ți auzi glasul meu. Când oi veni eu, am să vă dau de știre, ca să mă cunoașteți, și-am să vă spun așa:

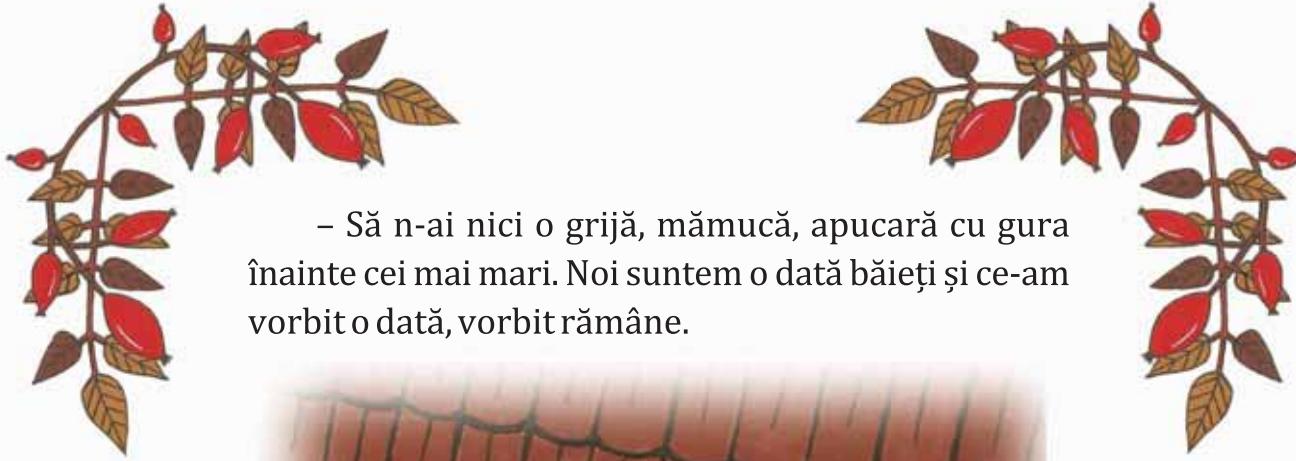
*Trei iezi cucuietă,
Mamei ușa descuietă,
Că mama v-aduce vouă:
Frunze-n buze,
Lapte-n țâțe,
Drob de sare
În spinare,
Mălăieș
În călcăieș,
Smoc de flori
Pe subsuori.*

Auzit-ați ce am spus eu?

- Da, mămucă, ziseră iezi.
- Pot să am nădejde în voi?

– Să n-ai nici o grijă, mămucă, apucără cu gura înainte cei mai mari. Noi suntem o dată băieți și ce-am vorbit o dată, vorbit rămâne.

– Dacă-i aşa, apoi veniți să vă sărute mama! Dumnezeu să vă apere de cele răle și mai rămâneți cu bine!

– Mergi sănătoasă, mămucă – zise cel mic, cu lacrami în ochi – și Dumnezeu să-ți ajute ca să te întorni cu bine, și să ne aduci de mâncare.

Apoi capra iesă și se duce în treaba ei. Iar iezii închid ușa după dânsa și trag zăvorul. Dar vorba veche: Păreții au urechi și fereștile ochi. Un dușman de lup – și-apoi știți care? – chiar cumătrul caprei, care de mult pândea vreme cu prilej ca să pape iezii, trăgea cu urechea la păretele din dosul casei, când vorbea capra cu dânsii.

„Bun! zise el în gândul său. Ia acu mi-i timpul... De i-ar împinge păcatul să-mi deschidă ușa, halal să-mi fie! Știu că i-aș cîrnosi și i-aș jumuli!”

Cum zice, și vine la ușă; și cum vine și începe:

*Trei iezi cucuietă,
Mamei ușa descuietă,
Că mama v-aduce vouă:
Frunze-n buze,
Lapte-n țâțe,
Drob de sare
În spinare,
Mălăieș
În călcăieș,
Smoc de flori
Pe subsuori.*

– Hai! deschideți cu fuga, dragii mamei, cu fuga!

– Ia! băieti – zise cel mare – săriți și deschideți ușa, că vine mama cu de mâncare.

– Sărăcuțul de mine! zise cel mic. Să nu cumva să faceți pozna să deschideți, că-i vai de noi! Asta nu-i mămuca. Eu o cunosc de pe glas: glasul ei nu-i aşa de gros și răgușit, ci-i mai subțire și mai frumos!

